

Večerní ohně

Wabi Ryvola

Slyším z dálky smích
jak rosu na dlaních
a vítr nese kouř až sem
do strání podzimních
Tam kde končí cesty tuláků
jsou naše campy sluncem zalitý
daleko jsou stopy bouráků
daleko weekendy zabitý
Nám sekera když v pravý ruce zvoní
a z údolí se ozve noční pták
poslední mrak slunce ještě honí
my zapalujem po stý táborák
Voní na pozdrav
sosny a noční chlad
a oheň lesem prosvítá
slyším kytary hrát